

„Религията днес“, БНТ – 06.03.2021 г.

Етикет на записа: медии, телевизионно публицистично предаване с образователен характер, беседа в „Религията днес“

Дата на излъчването: 06.03.2021г.

Основна тематика: Голяма Задущница, почитта към починалите близки

Допълнително засегнати теми: възприятията за смъртта в Православието и в другите религии и философски школи

Участници:

Георги Милков: пол М, професия – журналист, образование – висше, официално облекло

Отец Василий Сарян: пол М, професия – свещеник, образование – висше, служебно облекло

Ситуационен комплекс: телевизионно студио с два отделни плота и два стола, отляво се намира водещият Г.М., а отдясно е настанен неговият гост В.С.

Ситуационна тоналност (определя се по скалата на Ризел-Тарасов-Лендел (Леонтъев, Сорокин, Тарасов 1977, 194; Виденов 1979, 30): служебна (неутрална) тоналност; част от служебната е спонтанно-неутралната тоналност

Транскрибирал: Венцислава Лъчезарова Боянова, специалност “Реклама и публична комуникация”, ФЖМК

Дата на транскрипцията: 04.06.2021г.

Продължителност на транскрибираня откъс: 6 минути

Линк към записа в интернет: <https://www.youtube.com/watch?v=NB45ccddcj4>

Транскрибиран текст

Г.М.: В студиото е *(отмества лява ръка встрани)* отец Василий председател на столичния храм *(склучва ръце)* “Преображение Господне” [/] *(поглежда надолу за кратко)* добре дошли, отче

В.С.: *(събира устни, затваря очи, усмихва се, свежда глава надолу)* добре заварили

Г.М.: на този ден *(повдига лява ръка нагоре и я поставя върху дясната с палеца нагоре)* в който [/] ще *(разтваря ръце встрани тип “кутията на Клинтън”)* говорим за почитта към *(събира ръцете)* мъртвите и защо *(отново разтваря ръце встрани)* е важно *(върща*

ръцете в изходна позиция), всъщност да се молим за душите на (*премигва*) починалите ни близки

В.С.: в тази (*повдига вежди нагоре*) т. нар. Голяма Задушница (*премигва, поглежда надолу*) или винаги в началото на Великия пост в съботата (*поглежда към водещия*) преди Неделя (*поглежда надолу*) Месопустна още от Апостолско време (*отново поглежда към водещия*) е постановено (*свежда поглед надолу*) да се извършва този спомен (*отново отправя поглед към водещия*) за душите на покойниците [/] *свежда поглед надолу* първо (*жест с ритмично движение на дясна ръка*), защото съботата (*поглежда към водещия* е ден за покой) [/], знаеме, (*премигва два пъти*), че това е (*поглежда надолу*) деня (*поглежда отново към водещия*) когато Господ си почина от сътворението на света [/] и затова ние сме приели, че би трябвало душите на нашите близки да бъдат в покой [/] както и ние самите да бъдем в покой с Господа, във [/] взаимна хармония и разбиращавство [/] и втората причина да бъде в този ден е, защото в Неделя Месопустна църквата е постановила да се четат текстове от Свещенното Евангелие, където се говори за Страшния съд, Второто Христово пришествие и (*повдига вежди нагоре*) възкресението на мъртвите [/] (*поема въздух, премигва и поглежда надолу*) и тъй като (*жестикулира с лява ръка с вдигнат нагоре палец*), това е (*сваля ръка*) подготовката за навлизането в дните на Всечестния Велик пост [/] за [/] в памет на Христовото Възкресение Обективът е насочен към водещия. (*Г.М. отмества лист и сваля капачката на писалката, придърпва листа напред*) за нас живите е много важно да бъдем в мир и покой с Господа [/], със светиите [/] с нашите [/] предци [/] и близки [/] хора, които са си отишли от този свят, да се помирим [/] (*потува върху плота с длан обърната надолу*) и да се примирим [/] с техните души тъй като (*повдига съвсем леко дясна ръка с палец нагоре*) силата на любовта е неразривна (*прави кратко тактуване с дясната ръка*) смъртта не може да я прекъсне тази любов не е само между нас живите тук на земята тя се трансформира чрез молитва и към нашите близки покойници [/] към светиите които (*поставя ръка върху плота с длан обърната надолу*) [/] да се застъпват (*потупва по плота*) за нас пред Бога (*повдига леко длан нагоре*) и към самият Господ [/] (*поставя я обратно на плота*) който (*повдига леко дланта на дясната ръка*) създаде Вселената с любов [/] и той бидейки любов я даде и на нас човешките затова ние сме [/] не само [/] по другите признаци но и по [/] силата на любовта образ и подобие Божие затова в този ден [/] ние [/] искаме [/] прошка [/] искаме [/] милост от Господа, [/] прошка от нашите близки покойници да се помолиме за тези [/] благодарение на които ние сме тук на земята [/] ако не бяха те [/] нямаше да ни има нас [/] ако не бяха нашите предци да запазят вярата в Бога (*отмества и леко повдига дясната си ръката от плота*) истинска [/] чиста [/] ние (*повдига леко ръка и отново я поставя върху плота*) нямаше да сме сега тук православни християни [/] (*сваля ръката от плота, поглежда надолу и жестикулира с тактово движение с палец нагоре*) ето тази почит [/] тази любов [/] и това застъпничество (*потупва по плота с длан обърната надолу*) на нас живите в памет (*мести дланта си настрани по плота*) на нашите покойници трябва да (*повдига леко ръка от плота с палец нагоре*) ни донесе този (*поглежда към водещия*) мир (*събира пръсти и ги обръща към тялото си*) с който ние да влезем в дните на Велия пост.

Г.М.: Тоест (*разперва ръце*) дори на такъв ден като Задушница логиката е любов (*отваря жеста още, изнася лява ръка с длан нагоре още по-вляво*) и почит към (*склучва ръце*) [...]

В.С.: да [...]

Г.М.: към близките

В.С.: да (*потупва с длан по плота*) веднъж да [/] защото когато Господ (*подсмива се*) казва [/] когато Апостолите (*повдига лява ръка нагоре*) питаха (*поставя ръката обратно върху плота*) Христа [/] Господи, кажи (*жестикулира с разтворена длан и палец повдигнат нагоре, поставя ръката върху плота и накланя ръката си вляво*) ни коя е най-голямата заповед и стига ни че много заповеди може да не успееме да спазим той казва не мога да ви дам една [/] но ще ви дам две [/] първата е да обичаш Бога с цялото си сърце и душа [/] и втора равна на нея е да обичаш [/] да обичаш ближния като себе си [/] (*събира пръсти*) ето я силата на любовта [/] така че човек дали е жив и е до нас [/] или пък си е отишъл от този свят [/] той пак е жив [/] и ние трябва да проявяваме тази любов непрекъснато [/] докато човек е жив тук на земята ние можем да проявяваме тази любов и физически [/] (*повдига разтворена длан с палец нагоре и извършва тактово движение, изразяващо изреждане*) в подкрепа, помощ и с молитва пред Бога [/] тактува с ръка по плота встрани за нашите близки (*обръща ръка с длан към плота*), живи (*потупва с длан по плота*) сродници, приятели, семейството ни [/] но (*повдига ръка с длан сочеща навътре към тялото*) когато си отиде човек от този свят (*събира пръсти*) физическата вече (*разтваря длан с палец нагоре*) помощ няма как да се осъществи (*обръща разтворена длан към плота*) и затова тя се трансформира с (*повдига длан с палец нагоре*) дълбока молитва (*поставя ръката върху плота в същата поза*) към Бог да (*обръща длан към плота с разперени пръсти*) упокои душите на нашите близки

Г.М.: В различни религии [/] в индуизма например [/] или в стоицизма, различни философски школи [/] има разбиране (*разтваря ръце тип “дръж ми топката”*), че [/] душата е безсмъртна (*разширява обхвата и изнася лява ръка встрани*) в Християнството (*изнася още повече лява ръка вляво*) също е така, но според другите (*жестикулира само с лява ръка*) душата напуска тялото сякаш то е (*доближава ръцете една към друга и ги изнася вдясно непотребна коруба*) [/] (дясната остава в покой и изнася лява ръка над нея с полусъбрани пръсти) след което там се говори за (*изнася ръка вляво*) реинкарнация в християнството (*стеснява леко дистанцията между ръцете*) обаче православната църква няма такова нещо (*изнася лява ръка встрани*) но душата (*приближава лявата ръка към дясната*) не умира [/] (*повдига лява ръка нагоре с длан обърната надолу и я отдалечава максимално от дясната*) тя се връща към тялото [/] което (*приближава ръцете една към друга*) е имала преди това [/] след Второто (*изнася лява ръка встрани и тактува*) Пришествие на Спасителя [/] така [/] правилно ли аа обрисовах постановката [/] защото във а разбиранията на Православната църква дори това средно положение чистилището в което римокатолицизма признава и за което повечето хора знаят от аа класическата литература и въ [/] (*изнася лява ръка вляво и склучва ръце отпред*) например (*повдига ръце с длани нагоре*) на Данте (*повдига леко дясна ръка*) обрисовките (*склучва ръце*) на Ада (*повдига се леко и склучва ръце отпред във въздуха*) Православието не (*разтваря ръце встрани тип “квадратът на Клинтън”*) признава чистилището [/] (*събира длани тип молитва*) като [/] като факт

В.С.: (повдига ръка с длан напред с жест наподобяващ стоп и я поставя върху плота) така
ъ [/] (*повдига отворена длан с палец вдигнат нагоре*) чистилицето е един вид а [/]
художествено оформяне [/] (*тактува леко с ръка*) на последствията (*обръща длан към
плота*) които душата [/] въ придобива или през (*повдига ръка нагоре с леко присвити
пръсти и повдигнат палец*) състоянията които (*поглежда към водещия*) тя минава
(обръща длан надолу и я оставя на плота с разперени пръсти) до четирстия ден [/]
(*отмества дланта встрани*) както ние имаме (*поглежда надолу*) разбира се там (*повдига
длан във въздуха*) при другите деноминации както вие визирахте католицизма [/] аа
желанието (*свива пръстите един към друг*) на променената (*повдига нагоре ръката със
свити пръсти*) вяра да бъде (*разтваря пръсти*) по-атрактивна [/] създава тези [/]
театрални [/] (*повдига длан нагоре*) или (*сваля ръката*) филмови [/] (*повдига ръка отново
малко под нивото на гърдите*) сценарии [/] (*сваля ръката отново*) те не са много по-
различни от реалността [/]